

Vyzbrojit Ukrajinu po zuby? To by se muselo kouřit z muničních továren. Jenže Green Deal... Konvička o šílenství elit

- CZ24 News | 16. října 2022

EU: „Evropští politici přehodnotí Green Deal, až západu dojdou zdroje pro zásobování Ukrajiny a ukrajinská branná moc se zhroutí. Pak bude mít Rus otevřenou cestu kamkoli a my můžeme jen doufat, že tomu pokušení nepodlehne. Nikde ve střední a východní Evropě totiž nezůstane nic, co by se mu mohlo postavit do cesty. Vyjma jaderných zbraní,“ říká entomolog a aktivista Martin Konvička. Osobně se však domnívá, že Rus dál než k břehům Dněpru nepůjde, protože není padlý na hlavu. V rozhovoru pro ParlamentníListy.cz dále upozornil, že zelená ideologie a současně zbrojení nejdou dohromady.

Foto: Daniela Černá

Popisek: Martin Konvička na besedě s občany s názvem “S Konvičkou si nalejme čistého!” v Ostravě

Česká republika se stala transitní zemí pro migranty mířící do Německa a západní Evropy. Na hranicích se Slovenskem hlídají policisté i vojáci, denně zadrží stovky migrantů a převaděče. Jak celou situaci podle vás zvládá Česká republika s ministrem vnitra Vítem Rakušanem (STAN)?

Je asi lidskou vlastností, že si média člověka někam zařadí, a už ho tam drží zařazeného a ptají se jej stále na podobné věci. Mě si za migrační krize let 2015 až 2016 zařadili jako takzvaného experta přes migraci, nebo spíš kritika migrace, a tak to schytávám pořád. Přitom mně samotnému v těch bohatýrských dobách spíš než o migraci jako takovou šlo o otevřenou kritiku islámské ideologie a islámského misijního pronikání, což jsou jevy, které s migrací samozřejmě souvisely a souvisí. Davy nezvaných tenkrát přicházely z islámských zemí, ty lidi islámská nauka poznamenala, bylo a stále zde je riziko, že si sem přinesou její nejhorší stránky, ale migrace nebyla jedinou cestou islámského pronikání, naopak ne každý migrant je nutně kovaný džihádista.

On si málokdo pamatuje, že už tenkrát jsem nabádal k rozlišování. Křesťany a sekularisty ze zemí

jako Sýrie prověřit a brát, říkával jsem tehdy. Stejně tak jsem samozřejmě říkal, že když se nezletilý Syřan podobá spíš třicetiletému Somálci nebo Nigerijci, odmítá vepřové a za rozbřesku buší hlavou o zem, nepatří mezi civilizované lidi. Bohužel sluníčkově kavárenská chamrad' tenkrát razila heslo: třídíme odpad, ne lidi – čímž jakoukoli racionální debatu a vlastně i humánní přístup ke skutečným uprchlíkům před válkou znemožnila.

Abych se ale nevyhýbal otázce. Problematiku zdaleka nesleduji tolik, jako dříve – nemám už prostě ty vazby a informace, k nimž jsem měl tenkrát, díky obrovsky silným uskupením Islám v České republice nechceme a Blok proti Islámu, bohatý přístup. Přesto bych trval na tom, že nehlídaná migrace z kulturně vzdálených okruhů, zvláště když jde o migraci nezajištěných mladých mužů, představuje i nadále jedno z nejzásadnějších rizik pro celou společnost – a to ne kvůli nějaké legrační kriminalitě, ale protože může do budoucna zcela proměnit kulturní složení obyvatel. Takovému riziku nepředejdeme odchytem migrantů kdesi v beskydských lesích a jejich převozem v dodávkách na nejbližší nádraží, což dělají dnešní uniformované složky.

Nebezpečí bychom snížili, kdybychom o těch lidech především něco věděli – odkud jsou, jaká je jejich historie, cože se stalo, že se vydali na pochod zrovna na podzim 2022, když se Evropa řítí volným pádem do surovinové, energetické a hospodářské krize. Osobně mám obavy, že toho o okolnostech současné migrační vlny ví evropští politici a vlády naprosté minimum. Nevíme, zda ti lidé jdou z tureckých táborů a s podporou tamního zeměpána Erdogana, nebo z tureckých táborů a bez podpory tamní vlády, nebo jde o lidi, kteří se dlouhodobě zašívají v různých zemích Balkánského poloostrova. Nevíme, zda tu vlnu někdo řídí či financuje, zda mají nebo nemají nějaké kontakty v cílových zemích. Bez těchto informací je těžké soudit, co od těch lidí čekat.

Když se na současnou migrační krizi podíváme z pohledu Schengenu, je funkční a podaří se ho udržet? Případně za jakých podmínek?

Schengen byl krásný sen z dob, kdy členské sáty Evropské unie buď prosperovaly, nebo mířily k zaručené prosperitě v budoucnu, neexistovaly mezi nimi významnější rozpory a nikdo z vnějšku si netroufl zahrávat s výkonnou a odhodlanou ostrahou vnějších hranic. Jenže podívejte se na dnešní dobu. Vnější hranice, zejména ty jižní středomořské, fungují jako průchodák, významný jihovýchodní soused Turecko si nejen s evropskými vládami zahrává jako kočka s myší, a na východě vypukla rusko-ukrajinská válka, do níž různé státy Evropské unie v různé míře zabředávají. Za takových podmínek si členské státy začínají hledět zejména svých vlastních zájmů, které mohou, ale nemusí, být shodné s jejich sousedy.

Jaká riziko podle vás migranti představují pro Českou republiku? Od ministra vnitra jsme slyšeli vyjádření, že se kriminalita nezvedne, protože chtějí jen pokračovat dál na Západ...

Tady vlastně doplňujete předchozí odpověď. Český ministr vnitra označuje migrační problém za problém nikoli český, ale německý, skandinávský, nebo Bůh ví čím, a dává od něj ruce pryč. Možná má i pravdu, ale pak si nemůžeme hrát na společné vnější hranice a jejich ostrahu.

Jak hodnotíte současný postup, tedy policisté migranty zadrží, provedou úkony a vydají třicetidenní vízum na opuštění země? Někde policisté vozí migranty přímo na nádraží, aby nasedli do vlaku směrem do Německa.

To je přesně ono. Problém přehodíme na sousedy, nakonec je to jejich chyba, že je jejich země pro různé vyžírky tak atraktivní. Mělo by nás ale zajímat, jak se nově příchozím bude líbit Německo, potažmo Evropa, které už tak atraktivní nebudou. Náš kontinent čekají těžké časy, počínaje

náročnou zimou a konče chronickým zchudnutím většiny obyvatelstva. Opravdu někdo věří, že nově příchozí budou nadšeně papkat vegetariánskou stravu, bojovat za klima ochlazenější a přepravovat se na koloběžkách? Nebudou to nakonec oni – a už zavedené islámské komunity v západoevropských městech – kdo bude na domorodé Evropany působit jako poslední ostrůvky normality?

Po útocích na obě potrubí Nord Stream se dostatek plynu do Evropy stal ještě nejistějším. Co to podle vás znamená a na co bychom se měli připravit?

Na té sabotáži je asi nejvýznamnější, že k ní došlo ve dnech, kdy se v sousedním Německu zvedla vlna protestů proti válce – a za jednání o zprovoznění těch plynovodů. Protestujícím Němcům se nelze moc divit, jejich průmysl táhl evropskou ekonomiku, ale současně stál a padal na spolehlivých a laciných energiích z Ruska. Doby, kdy stál na uhlí, jsou dávno pryč, jádra se Němci zbavili v hromadném pomnutí smyslů a vítr či slunce jsou vynikající, chcete-li si zničit přírodu a krajinný ráz, ale k ničemu, chcete-li roztáčet kola průmyslu. Současně si není těžké představit, že obyvatelé Německa mají k válce na východě úplně jiný vztah, než Češi nebo Poláci.

Jednak v Německu, podobně jako v Rusku nebo na Ukrajině, stěží najdeme rodinu, která by ve válkách na východě neztratila nějakého příslušníka – a jednak pro ně jsou Rusové a Ukrajinci stejní lidé, východní Slované s velmi podobnými a pro ně nerozeznatelnými jazyky i kulturou. Německá veřejnost ještě může věřit, že je dobře, pokud se východoslovanské národy navzájem oslabují. Stěží už uvěří, že je dobrý nápad se jim do toho oslabování míchat a nechávat při tom krváct v lepším případě vlastní hospodářství, v horším vlastní životy. Takže varianta, že Německo bude usilovat o deeskalaci, mír a obchod s jednou či oběma válčícími stranami, zde vážně byla. Někomu se ta možnost nehodila do krámu. Ten někdo ty trubky zničil.

Pro Němce a jejich hospodářství to byl jasný signál – vzdejte se všech nadějí, nastávající zima z vás udělá žebráky. Možná ne takové žebráky, jaké udělá například z Čechů, ale rozhodně to už nebude ta bohatá země, které zbytek světa bohatství a prosperitu záviděl.

„Uvědomme si, že všechno to energetické šílenství, kterého jsme svědky, není primárně vinou ani Putina a jeho války, ani Fialy a jeho imbecility. Uvědomme si, že přesně to, co se nyní děje, nám i bez války mínili naordinovat bruselský klimatický maršál Timmermans s jeho Green Dealem, jakož i němečtí Zelení s jejich zavíráním jaderných a uhelných elektráren. Válka ten vývoj jen urychlila, či spíše - zviditelnila a zvýraznila,“ [řekl jste mi v minulém rozhovoru](#). Zatím se však nezdá, že by Evropská unie od plánů Green Deal ustoupila a schválila například zákaz výroby spalovacích motorů od roku 2035. Co změnil názor evropských - tedy i českých politiků, případně dalších nevolených orgánů Evropské unie?

Západní elity, stejně jako jejich přísluhovači z řad urbanizovaných neproduktivních vrstev, podlehl dvěma šílenstvím současně. Prvním je klimatické šílenství, kterému jsou schopni obětovat prosperitu širokých vrstev, sociální smír, budoucnost a dokonce i přírodu svých zemí. Druhým pak je svatá válka na východě, představa, že po zuby vyzbrojí a vystrojí Ukrajinu, na níž si Rusové vylámou zuby. Ta dvě šílenství nejsou navzájem slučitelná, protože kdyby měl západ skutečně vyzbrojit Ukrajinu po zuby, musely by dnes v západních městech kouřit muniční továrny, ocelárny a kovárny a strojírenské závody, konzervárny a textilky. Jenže nic takového se neděje, západ – snad až na Spojené státy americké – vyzbrojuje Ukrajinu kanibalizací vlastních skladových zásob a rezerv, aniž by tyto doplňoval. V Rusku naopak zbrojí a muniční továrny jedou naplno a otevírají se další.

Opravdu si netroufám tvrdit, zda je podivná západní reakce důsledkem nějaké sabotáže – a klidně i ruské! – nebo prostě jen neschopného řízení, kdy obrazně jedna ruka netuší, co činí druhá. Pokud se ale ptáte, co změnil názor západních vůdců, tak to vím naprosto přesně. Stane se to, až západu

dojdou zdroje, kterými zásobuje Ukrajinu, a ukrajinská branná moc se zhroutí. Pak bude mít Rus otevřenou cestu kamkoli a my můžeme jen doufat, že tomu pokušení nepodlehne. Nikde ve střední a východní Evropě totiž nezůstane nic, co by se mu mohlo postavit do cesty. Vyjma jaderných zbraní.

Osobně se ale domnívám, že Rus dál než k břehům Dněpru nepůjde - není padlý na hlavu.

Na Německo padá tvrdá kritika za to, že chce vyčlenit pět bilionů korun na pomoc svému průmyslu i domácnostem - formou zastropování cen, například ceny plynu na 1,70 korun za kilowatthodinu. Nesouhlas se ozývá nejen z Bruselu s tím, že dojde ke zvýhodnění německého průmyslu vůči ostatním státům Evropy, které se takové podpory nedočkají. Co si o tom myslíte?

Musíme si uvědomit, že v současném vyspělém západě existuje jasně daná hierarchie mezi státy. V čele jsou Spojené státy americké - mají největší armádu, pořád ještě něco vyrábějí a hlavně byly donedávna přesvědčeny, že jsou světovým hegemonem, kterého bude zbytek světa poslouchat, jinak bude vybombardován do doby kamenné. Najednou se sice ukazuje, že na Spojené státy americké kašlou i jejich donedávna spolehliví spojenci typu Saúdské Arábie, ale pořád tady je pár vazalů - říká se jim evropské země, které poslouchat prostě musí, jinak přijdou aspoň o plynovod, když už ne o hlavní populační centra.

Ale i mezi vazaly Spojených států je hierarchie. Někteří jsou zde od toho, aby jakž takž produkovaly a trochu při tom prosperovaly, příkladem je Německo. Jiní tu jsou od toho, aby těm trochu prosperujícím vazalům na tu trošku prosperity přispívaly - příkladem jsou Česko, Polsko, pobaltské státy, nebo chudší státy jižní Evropy typu Rumunska. No a mezi těmi státy třetí kategorie funguje cosi jako soutěž o to, kdo bude Spojeným státům, případně větším evropským státům typu Německa, užitečnější. Polsko či pobaltské státy demonstrují svou užitečnost skrze nevyhlášenou účast ve válce na Ukrajině, zatímco Česko ji demonstruje co nejsnaživější podlézavostí.

Všimněte si, není to partnerství nebo spojenectví, což dokazuje výše diskutovaný případ s migranty. Kdyby naši vládě na Německu záleželo jako na spojenci a partnerovi, těžko bychom ty migranty vozili blíž k německým hranicím, ať si sousedé poradí sami. Je to taková ta lokajská podlézavost, kdy česká vláda dělá, co se jí řekne, ale jakmile nedostane jasné rozkazy, neváhá německému páníčkovu trochu občůrat kotník. Ale vždy jen trošku a s potouchlým výrazem: to já ne, to musel někdo jiný.

Cenu v Česku vyrobené elektrické energie stále určuje německá burza i přesto, že do ní na prodej putuje jen malé procento české výroby. Podle některých názorů je odchod z burzy nemožný a příliš nákladný, podle oponentů je nezbytný. Česká elektřina zůstává nejdražší v Evropě, ale Česko je současně jedním z největších světových vývozců elektrické energie. Co s tím?

Recept je všeobecně znám, byl vyzkoušen v rumunské Bukurešti roku 1989. Tehdejší vedení Rumunska, stejně jako dnešní vedení Česka, lidem braly světlo, teplo a potraviny, tedy základní životní potřeby. Nyní máme vedení země, které si neuvědomuje, co dělají lidé připravení o světlo, teplo a potraviny, tedy základní životní potřeby.

[ZDROJ](#)